העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"י. הזוכה השבוע, איתן גורביץ, ת"א, רח' לוי יצחק 11.

מלחמת השחרור

על אחד האטליזים בתל־אביב הודבק לא מזמן שלט חדש, מאיר עיניים: „פלמ"ח".

כששאלו את הקצב לפשר העניין הסביר: „פשוט מאד — פלמ"ח זה ראשי תיבות: „פה לא מוכרים חזיר."

אריה שוחטמן, תל־אביב

הערות=שוליים

על מה ולמה התפטר אידן? . . .

. . . **הוא נכשל בבחינות המעבר בסוֹאֶצוֹלוֹגיה.**

★ ★ ★

הופעל קו טלפוני ישיר בין קאהיר למוסקבה . . .

. . . **כדי שיהיה קל יותר למשוך בחוטים.**

★ ★ ★

300 סוסים הגיעו השבוע מהונגאריה לישראל . . .

. . . **עליהם הצליחו כנראה השליחים מישראל להשפיע.**

★ ★ ★

לפני פינוי שארם אל־שייך: ישראל תובעת מארצות־הברית ערבויות...

. . . **ואילו אייזנהואר מוכן להבטיח התערבויות.**

★ ★ ★

שר־האוצר (הנוהג לדבר על „פונטים" ולא על לירות) עומד להציג את התקציב החדש בכנסת . . .

. . . **תהיה זו הצגת פונטומימה.**

הסנדלר היחף

אחרי שהגדוד היה המון זמן בסיני, במרחק מתקבל על הדעת מהציביליזציה, התחילו כל השערות לצמוח לאורך ולרוחב. וכמה שהבלוריות התארכו, ככה המוראל התקצר.

לבסוף החליט המפקד שהעניין לא יכול להימשך ככה. חיפש בין החיילים, ולבסוף מצא את עבד, שהיה ספר מקצועי. במשך יומיים עבד לא עשה שום דבר אחר מאשר לגזור, לקצץ, לגלח ולקצר. כל הגדוד קיבל צורה אחרת לגמרי.

לכן המפקד הופתע מאד, כשנסע לבאר־שבע וראה פתאום על הכביש ליד הגדוד חייל עם רעמה שהיתה גורמת תסביך־נחיתות אפילו לשמשון הגיבור. „לאן אתה רוצה?" שאל את החייל. „אני רוצה לנסוע לבאר־שבע, להסתפר," ענה בעל הבלורית. „מה פתאום לבאר־שבע?" שאג המפקד, „נתתי פקודה שכל החיילים יסתפרו בגדוד! יש לנו ספר משלנו!"

„נכון, זה אני," אמר עבד.

נתן בכרך, חיפה

★ ★ ★

לפי מידה

יום אחד החברה עמדו בדרך, ופתאום עבר על־ידם טור של טאנקים סופר־שרמאן. כשהטור נעצר לרגע, פתח אחד מהיושבים בהם את הצריח ויצא. הוא נראה כל כך פספוס על־יד הטאנק הענקי, עד שעזריאל ניגש אליו ושאל אותו ברחמים: „תגיד, חבר, הטאנק לא גדול עליך?"

במחנה נח"ל

„ערב טוב, מיכה. איך הלך לך היום?"

כיצד זכתה ישראל בגביע העולמי לכדורגל

(צרור קטעי עיתונות)

איסטנבול, 13.4.57 (ל. ג.) — **ישראל זכתה היום בנצחון חשוב בתחרויות המוקדמות לקראת ההתמודדות על הגביע העולמי שתיערך בשטוקהולם ב־16.6.1958, אחרי שזכתה בתוצאה 3:0 נגד הנבחרת התורכית.**

התוצאה הושגה לאחר קרב עז שניטש במסדרונות משרדי־החוץ וההתאחדות העולמית לכדורגל, אחרי שתורכיה הודיעה על סירובה להופיע למשחק נגד ישראל, מטעמים פוליטיים.

★ ★ ★

רמת־גן, 27.4.57 (ל. ג.) — משחק הגומלין ישראל—תורכיה הסתיים אף הוא בתוצאה 3:0, מאותה סיבה. לאחר נצחון כפול זה, עלתה ישראל לשלב הבא, בו תצטרך להתמודד עם המנצחת בקבוצת הארצות: מצריים, סוריה, סודאן וחבש.

★ ★ ★

קאהיר, 18.8.57 (ל.ג.) — **בתוצאות דומות לתוצאה שהושגה בהתמודדויות עם תורכיה, ניצחה היום ישראל גם את נבחרת מצריים.**

המצרים הודיעו כי אינם מכירים בישראל, שהושמדה אגב שנה קודם לכן במבצע סיני, וכי הנבחרת של ישראל איננה בעצם אלא קבוצת פליטים ציוניים שמצאו מקלט בבניין השגרירות הצרפתית.

★ ★ ★

רמת־גן, 30.8.57 (ל. ג.) — נצחונה השני של ישראל על מצריים, שהנחיל לה שוב תוצאה של 3:0, גרם לכך שהנבחרת הישראלית תזכה להיכנס לתחרות על ייצוג אסיה בגביע העולמי. ישראל תצטרך איפוא להתמודד עם המנצחת בין מדינות המזרח הרחוק.

★ ★ ★

פקינג, 6.1.58 (ל.ג.) — **נצחון מזהיר של 6:0 השיגה היום ישראל על נבחרת סין העממית.**

הנצחון הושג כבר על מגרש שדה־התעופה. בטרם הציגו כל השחקנים הישראליים את רגליהם על אדמת סין, הודיע להם נשיא ההתאחדות הסינית שלא יהלמו על כך שסינים הגונים יטנפו את רגליהם במשחק עם ישראלים.

לאחר שהוכרזה התוצאה 3:0 לטובת ישראל, הציע נציג ישראל, מטעמי נוחיות, לערוך בו במקום את משחק־הגומלין. בסיומו חזרה הנבחרת לישראל באותו מטוס, שלא הספיקה לרדת ממנו, כשבאמתחתה 6 שערים ללא מענה. מאחר שמשחקים אלה היקנו לישראל למעשה את אליפות אסיה, נקבע בהגרלה כי ישראל תתמודד עם צרפת, אלופת אירופה המערבית, בתחרויות הצי־הגמר של הגביע העולמי.

★ ★ ★

פאריס, 22.2.58 (ל.ג.) — **בנצחון בעל ערך היסטורי זכתה היום נבחרת הכדורגל הישראלית כשהדבירה את הנבחרת הצרפתית בתוצאות 3:0.**

נצחון זה לא הושג על נקלה. בתקופה בה נקבע שישראל תצטרך להתמודד עם צרפת, שררו עדיין בין שתי המדינות יחסי ידידות הדוקים. ישראל היתה צריכה להתכונן למשחק במלוא הרצינות והאחריות.

כצעד ראשון, החזירה ישראל את שגרירה מצרפת, והודיעה על הורדת השגרירות הישראלית בפאריס לדרגת קונסוליה חסרת־ערך. כן הודיעה ישראל כי שגריר צרפת בישראל הוכרז כפרנסונה־נון־גראטה, בגלל פיגוריו בשיעורי העברית שלו. ראש הממשלה הכריז בהצהרה לעיתונות (שהוכחשה למחרת) כי „הצרפתים היו תמיד עם מנוון ובלתי־חלוצי." כותבי הביקורות התחילו להשמיץ בסיטונות את הסרטים הצרפתיים, בטענה שלמארטין קארול אין כלום מלבד מה שיש לה. בתוספת הספרותית של עיתון חשוב התפרסם מאמר מעמיק שהוכיח כי באלזאק היה גראפומן. דובר צה"ל גילה שהצבע של המיסטרים הצרפתיים נתגלה כבלתי־מתאים לאקלים הישראלי, והיה צורך לקרצפם ולצבעם מחדש.

רק אחרי כל אלה, כאשר עמדו שחקני ישראל בשדה־התעופה בלוד, בדרכם לפאריס, נתקבל מברק מהצירות השווייצית, שייצגה את האינטרסים הצרפתיים בישראל, כי צרפת לא תרשה לשחקני מדינה עויינת להיכנס לגבולותיה.

מומחי־ספורט מתנבאים, כי גם משחק־הגומלין שנקבע לעוד שבועיים ברמת־גן, יסתיים בתוצאה דומה לטובת ישראל.

★ ★ ★

שטוקהולם, 16.6.58 (ל.ג.) — **בטכס רב־רושם לקחה היום נבחרת ישראל לעצמה את הגביע העולמי לכדורגל ואת מדאליות הזהב לשחקניה, בהם זכתה לאחר שלא הפסידה באף משחק אחד בכל שלבי התחרויות.**

הגביע הושג לאחר שישראל זכתה בתוצאה 3:0 על נבחרת ברית־המועצות במשחק הגמר. שעה לפני התחלת המשחק הגישה ישראל תלונה נמרצת להתאחדות העולמית, בטענה שברית־המועצות מסרבת לשחק נגדה. ברית־המועצות הכחישה בכל תוקף כי היא מסרבת לשחק נגד ישראל, אבל הצהרתה זו של ברית־המועצות לא עוררה אמון בדעת הקהל העולמית. ההתאחדות החליטה כי אין להאמין להתחסדות הקומוניסטית הצבועה. ישראל ניצחה, איפוא, במשחק וזכתה בגביע.

בטכס מסירת־הגביע ניגש נציג ישראל ולקח בעצמו את הגביע, כי לא נמצא מי שיסכים להגיש לו אותו.

דובר ההתאחדות לכדורגל ציין היום בנשף מפואר כי הנצחון הושג בזכות השקדנות, ההתמדה, המסירות, רוח ההקרבה והאימונים האינטנסיביים של שחקני הנבחרת, אשר צייתו להוראות מאמנם והשכילו להתנזר ממשקאות חריפים, מעישון ומהרגלים מפוקפקים אחרים. „טוב יעשו שחקני העולם כולו," אמר הדובר, „אם יקחו את שחקני ישראל לדוגמה חיה. כי רק בדרך זו אפשר להגיע לשיאי התהילה."

איתן גורביץ, צה"ל

שתי דקות אינטליגנציה

הבאנו שלום עליכם

ה„אהלאן!" הפלמ"חי הוא רק אחד מתוך מאות הצורות בהן מברכים בני־אדם איש את רעהו לשלום על־פני כדור־הארץ. האם ידוע לך היכן נוהגות ברכות־השלום הבאות?

(1) באיזה מקום מסירים מכרים לברכת־שלום לא את כובעיהם אלא את סנדליהם? (2) היכן מניחים יד על כתף השני, מצמידים לחי אל לחי ומחככים את קצות־האף? (3) היכן עושים „ארצה פול!" וממשיכים לשכב כמה דקות לאות שלום? (4) מי מרים כובעו, מגרד באוזנו הימנית ושולח לשון לעומת בן־שיחו כברכת שלום? (5) מי יברכנו בשלום על־ידי אחיזת חוטמנו ודיגדוג בביטננו? (6) היכן מברך אדם את רעהו בנחרת־אימים? (7) איפה משמיעים קול בכי לאות ברכה? (8) איזה מלך היה יורק בפני שריו לאות שלום? (9) היכן יורק המברך על כף־ידו ומשפשף בה את פניו של המבורך? (10) מה מקורו של מנהג תקיעת־הכף האירופי?

שבח וייס, ירושלים

★ ★ ★

[illegible] 1) בזוף־הזהב במערב־אפריקה. (2) בשבט הלאפים. (3) בשבט יארובה, גוויניאה, מערב־אפריקה. (4) בן שבט הסיקים בהימאלאיה. (5) בני אחדים משבטי הילידים באוקינוס הדרומי. (6) באוגאנדה. (7) בפולינזיה. (8) אצל הפירואנים העתיקים. (9) באחדים מאיי האוקינוס הדרומי. (10) המברכים הוכיחו בזאת כי אינם מחזיקים נשק.